

Chotyňáček

Ročník 27

Prosinec 2019

ZDARMA

**Před 100 lety začal učitel Josef Jireš vyučovat v české škole
- 1. 10. 1919.
30 let od Sametové revoluce.**

Chotyňské nádraží

O našem chotyňském nádraží jsem toho napsala již hodně, ale budeme asi ještě hodně dlouho pokračovat, což je skvělé. V listopadovém Chotyňáčkovi jsem vám oznámila, že musíme bourat. Pak se mi ozvala paní Marková, vnučka naší paní Rothové. Jak moc ji mrzí, že je třeba nádraží zbourat a zda by mi nevadilo, když to zveřejní na facebooku. Řekla jsem, že v tom jí bránit nemohu. Následně jsem dostala několik mailů a telefonů a do celé věci se vložil i pan hejtman. Dali jsme si s p. Markovou v sobotu schůzku a povídali jsme si. Když jsme se rozcházeli, tak povídám, že jsem si hodně dlouho zvykla na to, že se nádraží musí zbourat, teď mám pocit, že si musím začít zvykat na to, že mi zde zůstane nádraží, ale ve stavu, v jakém je.

Byla sobota odpoledne, pustila jsem si CD s Jarkem Nohavicou a trochu odpočívala. Najednou jsem dostala nápad a potom už jen promýšlela a promýšlela. V pondělí ráno jsem napsala p. Markové maila, poděkovala jsem jí, že mě vyburcovala a že mám nápad, který ale nejdříve musím probrat s lidmi, které k tomu nápadu potřebuji. Hned v pondělí si na mě udělal čas pan senátor Canov a nápad mi schválil. V úterý jsem s nápadem seznámila naše zastupitele, také mi ho schválili. Ve středu ráno se na úřadu zastavil pan hejtman a řekl mi, že pomůže. Zajistí schůzku s vedením SŽDC a uvidíme. A teď ten nápad - když nemůžeme budovu nádraží

koupit, tak požádáme o dlouhodobý pronájem, minimálně na 20 let. Požádáme o 50% nákladů na demolici a z toho budovu opravíme. Náklady na demolici jsou totiž jistě obrovské, takže my vlastně státu, přímo SŽDC, hodně ušetříme. A to nemluvíme o tom, že tam slíbili ještě postavit zastávku. A z nádraží uděláme skautskou základnu - prostor tam je úžasný přímo pod střechou na ubytování a další prostory také jsou super. Bude to nejen pro naše skauty, ale klidně celorepubliková základna. Vchod budou mít ze spodu, takže k vlakům vůbec nemusí chodit. Samozřejmě pro cestující tam zůstane zachována stávající čekárna, ale opravená. Přístup k ní bude jako je teď. Když bude třeba, vyhlásíme veřejnou sbírku na skautskou základnu.

Vím, že to je o spoustě jednání, o spoustě práce, ale to naše nádraží za to stojí. Mám všude možně slíbenou pomoc a facebook použijeme v každém momentě, když někdo řekne, že něco nejde. O všech jednáních budete informováni a paní Marková bude infomovat přes facebook.

Já věřím, že to dobře dopadne.

Starostka

**Usnesení ze zasedání zastupitelstva
obce Chotyně
konaného dne 26. listopadu 2019**

Obecní zastupitelstvo po projednání:

1/ Bere na vědomí, že zasedání se zúčastnilo 13 členů zastupitelstva.

2/ Všemi hlasy souhlasí s vydáním souhlasu k dělení pozemků p.č. 618/6 a 663/1 v k.ú. Chotyně dle GP č. 601-51/2019. Domy se mohou začít stavět až po výstavbě inženýrských sítí.

3/ Všemi hlasy pověřuje starostku dalšími jednáními ohledně nádraží.

4/ Schvaluje všemi hlasy Plán rozvoje sportu obce Chotyně na roky 2020-2024.

5/ Schvaluje všemi hlasy 4. změnu rozpočtu na rok 2019:

Příjmy

Daň z příjmu PO	+ 300 000,-
DPH	+ 300 000,-
Ostatní neinv.transfery ze SR (VPP a hasiči)	+ 80 000,-
Inv. dotace od kraje (VO)	+ 30 000,-
Bytové hospodářství	+ 50 000,-
Využívání a znešk.kom. odp.	+ 10 000,-
Činnost místní správy	+ 10 000
Celkem příjmy	+ 780 000,-

Výdaje

Ostatní záležitosti kultury	+ 70 000,-
Veřejné osvětlení	+ 50 000,-
Péče o vzhled obcí a veř. z.	+ 30 000,-
Likvidace nebezp. odp.	+ 10 000,-
Činnost místní správy	+ 560 000,-
Mimořádná splátka úvěru	+ 100 000,-
Příspěvek obci Bublava	+ 10 000,-
Finanční spoluúčast – smlouva s LK	+ 37 000,-
Celkem výdaje	+ 867 000,-

6/ Schvaluje všemi hlasy prodej p.p.č. 58/4, zahrada o velikosti 380 m² v k.ú. Grabštejn za celkovou částku 5 700,- Kč. Při prodeji bude zaplacen ještě GP – 5 518,- Kč.

7/ Schvaluje všemi hlasy rozpočtové provizorium na začátek roku 2020 do doby schválení rozpočtu v únoru 2020. V měsíci lednu a únoru budou financovány běžné provozní náklady obecního úřadu, bude splácen úvěr a zaplacen vývoz odpadu.

8/ Schvaluje všemi hlasy poskytnutí příspěvku ve výši 10 000,- Kč z rozpočtu obce na rok 2019 za účelem příspěví do veřejné sbírky vyhlášené Karlovarským krajem na pomoc obci Bublava.

9/ Schvaluje všemi hlasy plán práce zastupitelstva na rok 2020.

Termíny veřejných zasedání jsou: 28. 1., 25. 2., 21. 4., 30. 6., 22. 9. a 24. 11.

10/ Schvaluje všemi hlasy, že se současný poplatek ve výši 550,- Kč na osobu zvyšovat pro rok 2020 nebude.

Příjmy z poplatku a za separaci odpadů jsou ve výši cca 500 tisíc korun, náklady na likvidaci od ledna do konce října 2019 činí za komunál (popelnice) 645 506,- Kč, kontejnery 212 883,- Kč, suť 58 394,- Kč a zelený odpad 41 129,- Kč. Celkem 957 912,- Kč.

11/ Schvaluje všemi hlasy finanční spoluúčast obce ve výši 37 000,- Kč v rámci Smlouvy o partnerství s Libereckým krajem v rámci projektu „Posouzení ekonomické efektivity velkých protipovodňových opatření na Lužické Nise“.

12/ Schvaluje všemi hlasy peticí za záchranu pitné vody v česko-polsko-německém pohraničí.

Podateli petice jsou Liberecký kraj, obce Bílý Kostel nad Nisou, Černousy, Dětrichov, Frýdlant, Heřmanice, Hrádek nad Nisou, Chotyně, Chrastava, Kunratice a Višňová, které se nacházejí v bezprostřední blízkosti dolu Turów, a Greenpeace Česká republika, jelikož na Liberecku rychlým tempem mizí lidem voda ve studních i v krajině, která je obklopuje, a mnoho obyvatel se bez pitné vody ve studních ocitá již nyní, obávají se podatelé oprávněně, že pokud bude plánované rozšíření a prohloubení dolu povoleno, přijde o vodu zhruba 30 000 obyvatel z dotčených obcí. Podatelé se proto obrací na Petiční výbor Evropského parlamentu s žádostí, aby byly níže uvedené skutečnosti Petičním výborem na úrovni Evropské unie prošetřeny.

Petiční archy můžete podepsat na Obecním úřadu v Chotyni nebo na stránkách <https://www.stopturow.cz/>

Krásné adventní trhy a

rozsvícení vánočních stromů

V sobotu 30. listopadu se u Domu s pečovatelskou službou konaly již páté adventní trhy spojené s vystoupením dětí ze školky a školy a rozsvícením vánočních stromů a keře. Hlavním organizátorem této úžasné akce je moje dcera Ditka a já jí moc děkuji, že takové krásné adventní trhy tady máme. Obec samozřejmě pomáhá, kde může, ale málokdo si dokáže představit, kolik práce toto všechno dá. Letos bylo asi 20 prodejců, jedna věc krásnější než druhá a návštěvníci našich trhů jsou již zvyklí, že si zde nakoupí krásné vánoční věci - myslím, že všichni prodejci byli spokojeni, protože prodali hodně toho, co vyrobili.

Pro děti byly opět připraveny v patře dílničky a za výrobky odměna. Stále byly stoly obsazeny.

Opět nám přálo počasí a o dobrou náladu se postaraly i stánky s občerstvením - hlavní stánek se svařákem, párky v rohlíku a klobásami obstarali můj syn Ondra se ženou Álou a Jindra Studničný. Pomáhal i Niky. Nezmar měl tradičně výbornou medovinu a uvnitř domu byla šenkýřka z hradní krčmy také s medovinou, svařákem a výbornými kávami. Děti ze školy již tradičně namalovaly hezké zimní obrázky na výzdobu a všem se moc líbila jejich představení po rozsvícení stromů.

Ještě jednou velké díky Ditce za trhy celkově, jejím kamarádkám za pomoc při dílničkách. Škole a školce za krásná představení a zimní obrázky. Ondrovi, Ále, Jindrovi, Nikymu, Nezmarovi a pani hradní šenkýřce za zajištění občerstvení. Děkuji Honzovi Polmovi za zajištění zvukaře, pomoc při ozvučení dětského představení a jeho skvělé moderování.

Děkuji také všem šikovným prodejcům a můžete začít vyrábět na 6. adventní trhy, které se budou konat v našem pečovatelském domě v sobotu 28. listopadu 2020.

starostka

Expedice Nisa 1996

aneb

Na pramicích z domova až do moře

Vladimír Corček zvaný Vezír

Další etapy via Frankfurt n. O., Lebus, Kosstrzyn (na Polské) a Küstrin na německé straně se vyznačovaly dostatkem času na hry po postavení tábora, všímání si krajiny a zbytků války (zde začalo dělostřelecké ostřelování Berlína v r. 1945). Sem tam jsme i malý čtyřkolový Crescent donutili táhnout pěkně pomaličku konvoj po proudu.

Ve Schwedtu došlo k opětovnému odbavení, neboť státní hranice opouští hlavní dvě koryta Odry. Zeleným uniformám pohraničnicků a celníků jsme zase jednou přidali vrásky. „Každá loď musí mít svého kapitána! Na každé lodi musí být seznam posádky! Zaručujete se, že posádky se budou ve stejném složení vracet!“ To, že se vůbec nebudeme vracet na lodi a už vůbec ne tudy, nemohli jaksi pobrat. Dlouho jsme vysvětlovali, co a jak, až přišel člověk v modré uniformě říčního dozoru (cosi jako naše Plavební správa) a řekl mi: „Vyplň jim všechno, co chtějí a pak to klidně roztrhej. Jsou blbí, jsou zelení.“ Jak řečeno, tak uděláno. Odrazili jsme a jako se ocitli v Polsku. Tam jsem si uvědomil, že po celou dobu jsme místo chemických záchodů denně kopali latriny, anžto jsme, jak na začátku uvedeno, neměli tu náplň. Jakmile jsme přistáli v Gryfinu, vydal jsem oznámení: „Od dnešního dne se chemické WC nepoužívají.“

Z Gryfina jsme lízli okraj Štětína a uhnuli direktně na východ do předměstí Dabie, kde nás v harcerském osrůdku vodnom očekávali ti, co jsme si to s nimi před šestnácti lety domluvili (bohužel už ne všichni živí). Cestou do města tak zvanou Dabskou struhou (Dabska Struga) jsme propluli kolem kotvící povědomé lodě. „Kluci, jestli to vyjde, tak vám někoho představím,“ slíbil jsem. A vyšlo. Ta loď byla Polárka Rudy Krautschneidera (toho, co několikrát obeplul svět a nedávno chtěl vodním skautům prodat repliku Magalhaensovy Viktorie). Když jsem klukům představoval PANA jachtaře Rudu, zeptal se jich: „Kde jste se tu vzali?“ „My jsme připluli z Liberce po vodě, na pádla.“ „Tak to se vám klaním,“ pravil PAN jachtař, protože ví, co je voda.

V Dabie jsme se museli zdržet, protože jsme očekávali návštěvu nejvzácnější, samého vládce moří a oceánů Neptuna. Přišel, pokřtil, pozdravil, odešel.

Pro všechny případy jsme pak ještě šli pozdravit nejznámějšího Poláka – papeže Jana Pavla II. (sochu) a přitom si prohlídli Štětín, zámek a námořní muzeum.

Když pro nás přijel bus, nechali jsme se ještě kousek vyvézt do Świnoujście, k vlastnímu Baltskému moři. Bylo studené, jak už Balt bývá, ale vlezli jsme do něj všichni. A někteří si propiskou na těle vyznačili, kam až. Tou značkou se doma všichni chlubil a leckdo ji zneužil jako záminku, aby se nemusel mýt. Kdo obeplul mys Hoorn, nosí náušnici, kdo doplul z domova do moře, nosil tuto značku. A od té doby jsme na soutok Nisy s Odrou dopluli ještě třikrát, letos to bude počtvrté.

Povídky pana Mirka Černého **Pes Baskervilský**

Neobávejte se, nemusíte jezdit na zasmušilá vřesoviště staříčké Anglie. Úplně stačí projet okolo Hradce a zaposlouchat se, zdali se tam ještě zpívá o třech růžích, co rostou v malé zahrádce. Pak přejeďte Moravu, přešplháte Bílé Karpaty a při míjení hradu Trenčína vzpomenete na krásnou Turkyňu i studnu lásky a pak už jen rovně, maličko zahnout a jste na místě.

Dojeli jsme přesně podle návodu, abychom nakoupili psy pro armádu a stanuli před nízkým, venkovským stavením, za jehož tyčkovým plotem pobíhala a zlobně štěkala silná smečka. Popošel jsem několik kroků k vratkům, ale zase je rychle zopakoval zpátky. Nastala u nich totiž velká tlačence a řež o pořadí, kdo si do nás kousne první. Psi prostrkovali mezerami zubaté tlamy a zatínali v zuřivé nemohoucnosti svoje tesáky do tyček plotu až odletovaly třísky. Žádné kousání se však nekonalo, alespoň ne hned. Byli jsme si vědomi, že kdybychom vstoupili bez doprovodu, zbyla by po nás jen senzační zpráva v černé kronice denního tisku. A tak jsme raději počkali na pána domu i smečky, našeho stálého a největšího dodavatele psů,

kterého budu nazývat tak, jak mu říkají přátelé: „majster“.

Vyšel ven jako vždycky, vyholený, společensky ustrojený se širokým úsměvem a pořádným prutem v ruce. Pěkné přivítání! Není však na nás. Dino, na místo, Moro lehni, udílí rozkazy a rozhrnuje prutem běsnící psy, kteří se očividně neradi, ale s respektem podřizují svému vůdci. Podáváme si rychle ruce, na víc není čas. Smečka se shlukuje a snaží se nás uzavřít do kruhu, úžasné a stejné, jako před tisíci léty. Stačil by rychlý útok některého ze silných jedinců a je po legraci. Víím to zcela jistě, ale majster také. Nespouští ze psů ani na vteřinu oči, kryje nás tělem i prutem, předvídá a trefuje do černého. Myslím, že mnohý kynolog by zde našel všelijaká poučení z etologie. Ještě chvíli si dřeme záda o stěnu stavení, ale už jsme na zápraží a ulehčeně za sebou zavíráme dveře. Není to ovšem tak jednoduché, neboť mezi nimi zůstává hlava jednoho z nejodvážnějších psů. I tento problém je však vyřešen a vítá nás paní domácnosti tak, jak je v tomto kraji zvykem. A pak už jen zbývá převléknout se do pracovního a jít si vyzkoušet pocity toreádorů a někdy o něco horší.

Došli jsme do jakési nehluboké rokliny, „járek“ tomu majster říká, kde jsou pro nás připraveni psi. Je jich docela slušný počet. Jsou uvázáni ve dvou řadách proti sobě na tenkých řetízcích a tak se při procházce touto uličkou necítíte dvakrát ve své kůži. Prohlížíme společně s majsterem i veterinářem zdravotní stav psů, zuby není třeba ukazovat, jsou v otevřených tlamách neustále k nahlédnutí a můžeš je počítat v důvěře, že řetízek nepraskne a pes ti neskočí rovnou do obličeje. Po zkušenostech nosím s sebou neustále nějaký předmět k nabídnutí, jako náhražku za mou tělesnou schránku. Došli jsme ve zdraví na konec uličky, ale proboha, co to tam vzadu je? To je prosím „milionstoprocentní“ pes povídá majster, jen nevím, bude-li se vám líbit. Měl pravdu, vůbec se mně nelíbil. Za hustým keřem,

stranou ostatních, bylo na silném řetězu uvázáno „NĚCO“ mezi mastifem, vlkodavem a kníračem. To zvíře bylo černé a jeho sírově žluté oči nedávaly mnoho nadějí na přežití při vzájemném utkání. Štěkal hrubým, chraplavým hlasem a když jsme se přiblížili, popadl do žlutých zubů řetěz, na kterém byl uvázán, a vztekle jím potřásal na všechny strany. Toho nekoupíme, není v rámci standardu žádného služebního plemene, prohlásil jsem úředně a kámen mně spadl ze srdce, že tu „potvoru“ nemusím zkoušet na vlastním těle. Škoda, povídá majster, ale kouše „bohovsky“, dejte mu alespoň hryznout na kolíku, nikdo mně na něho nechce dělat figuranta. Vůbec jsem se nedivil. Zákus byl úděsný, další stupeň může být jen medvěd grizly. Majster pak musel to hrozné stvoření donutit všelijakými triky, aby vyplivlo ochranný rukáv s mou rukou. Citelně bolela a teď mám přezkušovat dvě dobré desítky psů, inu pro dobrotu na žebrotu.

Sítem výběru prošla nadpoloviční většina, což se rovná spokojenosti na všech stranách a tak v příjemném chladu nadcházejícího večera sedíme u stolu a vyřizujeme písemnosti. Pohoda po té dřině. Ale majster nad něčím přemýšlí, něco ho trápí a pak to bouchlo. Pán Čierný, zaprosil medově hebkou slovenštinou, neurobil bystě mi na teho veľkého psa zadrženie. Hrklo ve mně jako ve starých pendlovkách. Podívejte majsterko, mám toho akorát dost a pes si už kousl. Ale ved' mi to tady nikto neurobí, zkusil ještě medověji a podíval se na mě jako na spasitele. Tak já mám být pro takovou „superšelmu“ pokusným králíkem a nechat se zadávit, ale profesionální hrdost zvířezila. Udělám, řekl jsem, ale nastavíme dvě dlouhá stopovací vodítka a zadrženi budeme dělat jen na jejich délku. Žádná legrácka to také nebyla, pes byl přibližně stejně těžký jako já a do rukávu mnoho zřejmě nenakousal. Báł jsem se domyslet, kdybych upadl nebo kdyby mu rukáv přestal „chutnat“. Majster nadšeně souhlasil, popadl rychle stopovačky, abych si to snad ještě nerozmyslel a zmizel v járku. Co zbývalo?

Kostky byly vrženy a tak i já, na rozdíl od předchozího pomalu, jsem se vydal na předpokládané místo setkání. Neušel jsem však ani polovinu cesty, když ze záhybu rokle vyběhl velký černý pes. Žluté oči svítily na dálku a v šeru podvečera dodávaly zjevení nadpřirozenosti. Vůbec jsem se v tu chvíli nedivil srdeční slabosti posledního potomka rodu Baskervilů. Uviděl mě a rozběhl se dlouhými skoky jako obrovská lasice a za ním, po nerovném povrchu, vesele poskakoval konec svázaných stopovacích vodítek. Bojovat, nenechat se okusovat, bleskne hlavou a vyrážím jako sprinter z bloků zjevení naproti, snad se nechá zahnat. Nenechal, poponesl mě za rukáv o několik kroků zpátky, snad poutko ochranného prostředku vydrží. Přibíhá i majster a již z dálky volá, vyšmykol sa mi. To víš, myslím si, možná i nevyšmykol, ale když vidím jeho úsměv i nadšení z výkonu psa, přechází mě rychle zlost. Všechno je odpuštěno a v závěru večera odpustil jsem i sobě, že jsem se bál.

HASIČI RADÍ OBČANŮM

Jsou biokrbby bezpečné?

V posledních letech se na trhu rozšířila nabídka moderní bytové dekorace - krbů na biopalivo („biokrbů“). Jejich většímu prodeji a užívání zprvu bránila vyšší cena, ale toto již dnes neplatí. Biokrbby vyráběné různými výrobci jsou dodávány i mnoha internetovými obchody, kdy jde často o dovoz ze zahraničí.

Hlavními výhodami biokrbů jsou možnost instalace do míst, kde nelze instalovat tradiční krb, kde není kouřovod a jejich finančně nenáročný provoz. Biokrbby jsou vhodné pro interiéry, terasy i venkovní prostory. Mohou být umístěny jako dekorace na stole, je možné je zavěsit na stěnu, vestavět nebo nechat volně stojící v prostoru. Neznečišťují místnosti kouřem a sazí. Reklamy uvádějí jednoduchou instalaci a dále pak již bezpečný a bezproblémový provoz. Jenže je vše tak bezproblémové a bezpečné, jak to vypadá na první pohled? Praxe ukazuje, že tento typ krbu lze většinou bezpečně provozovat za předpokladu, že uživatel dodrží návod k použití. Kromě nutnosti

větrat prostory, kde jsou biokrby užívány, vzhledem ke spotřebě vzdušného kyslíku a vývoji oxidu uhličitého, se uživatel může setkat také s **nebezpečím vzniku požáru, který může zničit nejen majetek, ale i ohrozit lidské životy.**

Několik základních rad pro bezpečný provoz biokrbu:

- **Vždy dodržujte pokyny uvedené v návodu k použití.**
- Vyžadujte od prodejce podrobný návod k použití v českém jazyce.
- **Dodržujte minimální vzdálenost 1 metr od hořlavých látek** po stranách a **především nad biokrbem.**
- **Nikdy nedolívejte biopalivo, pokud v krbu stále hoří,** hrozí riziko vzniku požáru.
- **Biopalivo doplňujte do zhašeného a vychladlého biokrbu** (minimálně po 15 minutách od uhašení), aby nedošlo k popálení.
- **Používejte pouze originální palivo pro biokrby – bioethanol** (kapalina, gel) určené pro spalování v biokrbch. Kvalitní bioethanol pro biokrby obsahuje cca 96% ethanolu.
- Obal obsahující nebezpečnou směs (palivo pro biokrby) musí být opatřen informacemi v českém jazyce a dalšími údaji a výstražnými symboly.

Byla zjištěna skutečnost, že v ČR není certifikace této „dekorace“ povinná. Nejsou tak dány konstrukční standardy (normy), které by měly stanovit bezpečnostní minima. Jen někteří renomovaní zahraniční výrobci mají krby certifikovány (v rámci ČR byla zjištěna jediná společnost provádějící certifikaci TÜV SÜD Group). Dále pak byl u některých krbů renomovaných výrobců uváděn odkaz na certifikaci v zahraničí (např.: Švédsko, certifikační organizace SITAC).

Na základě výše uvedených zjištěných skutečností lze konstatovat, že provoz biokrbu skrývá reálná nebezpečí ohrožení materiálních hodnot a zdraví jejich uživatelů.

Scházející legislativa pro tyto krby umožňuje prodej a provozování zařízení, které nemají bezpečnostní prvky a nejsou dány standardy pro specifikování rizik uváděných v návodech.

Autor: **kpt. Ing. Tomáš Erban**
oddělení prevence
HZS Libereckého kraje

Krásný mail od Tomáše Kluse po benefici

Včera byl Den laskavosti a mě to nedá nemyslet na uplynulý víkend, který zůstal a zůstane navždy právě tam, kde se laskavosti ukládají.

O Milanovi, mladém fotbalistovi jsem vám už psal. Psal jsem i o jeho úžasné Mámě Haničce i o tý mrše, co je hned v úvodu zápasu faulovala.

Rád bych vám teď ale napsal něco o Chotyni, kde bydlí. Chotyně je krásné místo na Liberecku. Na dohled je zámek Grabštejn a pod ním kraj obývaný lidmi, kteří mě znova přesvědčili o tom, že nemůže být tak zle, protože nám spolu ještě umí být dobře.

Znova píšu, že Milan je velkej frajer, kterej k tomu, aby v zápase vyniknul, nepotřebuje hrát jako primadona, filmovat a simulovat, svádět vinu na soupeře, nebo sudího. Prostě hraje s plným nasazením podle toho, jak se vyvíjí hra na hřišti a tím se pro svůj tým stává klíčovým hráčem.

V zápase se Milan dostává do vypjatých situací a tribuny jsou do jeho příběhu vtahovány, jsou mu nakloněny, neboť budí emoce. Nejedna divák si dokonce v konfrontaci s Mílovou hrou mnohé uvědomí a často je pohnut tak, že zcela promění hru na svém vlastním hřišti.

V tomto ohledu se Milan stává zaslouženou hvězdou. Jeho hra je strhující a inspiruje. Nabádá k přehodnocování vlastního způsobu a přístupu ke hře. Pokládá otázky typu: Jaký je smysl této hry? Co vlastně znamená hrát dobře? A jaký jsem hráč?

Jsem za to Milanovi vděčný a vážím si toho, že souhlasil, abych přijel zahrát na mejdan, co mu udělal jeho fanklub.

Dorazil jsem před Sokolovnu a než jsem vůbec stačil vystoupit z auta, stála už u mě paní a ptala se, jestli budu řízky, nebo jestli má naložit sýr a jestli si dám i něco sladkého, nebo pivo a klidně že udělá i kafe. Před budovou kouřil hlouček lidí. Dva z nich ultras v týmovém dresu s Milanem na hrudi. Hned jsme se dali do příjemné řeči o tom, čeho dnes budeme účastni a všem nám bylo dobře. Všichni si zde totiž, pod Milanovou záštitou, věnovali pozornost.

Prakticky celá obec se na večeru nějak podílela. A kdyby jen Chotyně, ale i sousední Hrádek nad Nisou a kdo ví, kdo ještě. Každý něco přinesl, někdo koláče, jiný vietnamské rolky, někdo pivo a někdo peníze.

Kamarádi a sousedé tu mluví o Hance jako o mama Kami a všichni se smějí, když o ní mluví, protože každý, kdo Hanku zná, se s ní rád směje. Jo, Hanka je výjimečná žena. Je boží. A Miloš, její muž, jakbysmet.

Často poslední dobou přemýšlím nad těžkým úkolem Koučů. Maminek a tátů, kteří ke světu angažmá přijdou nečekaně a náhle, zcela bez přípravy, řídí prvoligový manšaft.

Čím víc jsem jich ale poznal, tím víc jsem přesvědčený o tom, že existuje jakási vyšší moc, která prostě pozná, že daná bytost je připravena, moudrá a zkušená natolik, že těžký mač ustojí. Neumím si představit těžší zkoušku, než tu, kde je ve hře život vašeho dítěte. Přesto to nejsou zlomení, hořekující a ukřivdění lidé. Naopak, neustále vás překvapují kombinací nedozírné síly, pokory a vše přesahující lásky.

To, co kolem sebe Koučové se svými svěřenci vysvětlují a co to dělá s jejich bezprostředním okolím se dá srovnat s posvátnou misí Apoštolů, kteří šířili podobné světlo, naději a lásku.

Svítlí tak okatě svými Hodnotami na naše, že k sobě podvědomě přitahují naše Srdce, která sic bijí stejně, zmatené dobou, křivdami a utrpením, nevidí smysl života v životě samém. Až vypjatá situace v nich probouzí uvědomění, že to skutečně důležité, je to

obyčejné, prosté štěstí, že jsme v plné sestavě zdraví a schopni čehokoli..

Najednou se stírají rozdíly mezi tím, kdo za koho kope, kdo je ligový kanonýr a kdo toho sice moc nenaběhá, ale je pověstnou duší týmu. Najednou, v konfrontaci s realitou, se každé utkání mění v přátelák a my netoužíme po ničem jiném, než si klání naplno užít. Když se nám na hřišti objeví takto zářivé hvězdy, všímáme si v jejich blízkosti toho, jak naše zdraví a zdravé vztahy mezi námi dostávají pozornost, kterou si zaslouží, neboť teprve to, čemu věnujeme pozornost, vzkvétá a my se cítíme šťastní. Patří jim můj nekonečný dík a přání, by byli odměněni zdravím, a to nejen za to, že uzdravují společnost, ale prostě proto, že si to za svou hru zaslouží.

Celý ten večer jsem byl dojatý, že ačkoli se Milanovi ještě nepodařilo vyhrát ten nejdůležitější zápas, má už nyní jistou cenu pro nejdůležitějšího hráče turnaje, neboť všichni ti, kteří tam pro něj byli a kteří pro něj stále jsou, našli ve svém středu inspirativního tvůrce hry, špílmachra, který, jsem o tom přesvědčený, svým vlastním bojem, zachraňuje i životy druhých.

Takže Mílo, nakopej jí prdel.

(Na benefici se vybralo 188 168,- Kč a velké díky všem, kteří se o benefici postarali a kteří přispěli.)

Modlitba za pravdu

Karel Čapek

(Vyšlo v Lidových novinách 25. 9. 1938 a myslím, že je velice aktuální i pro dnešek)

Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího: lži. Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem. Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti, jež snad ani desítky let nevyrovnejí.

Bože, jak bude vypadat, jak se bude vyvíjet Evropa oblužená tolika nenávisťnými lžemi!

Jak bude možné soužití mezi lidmi a národy, jeli mezi ně vrženo tolik urážek, tolik opovržení a vzteků! Copak si snad někdo představuje, že tento stav ducha má a může trvat bez konce? Copak si věčně má souseď ošklivět souseďa a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil mstivou a úkladnou ránu? I po válce si mohou národy podat ruce; mohou si sebe rytířsky vážit a navázat vztahy důvěry. Ale na bojišti lži nebude na věky důvěry ani cti: každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávist a opovržení: tělo se zahojí dřív než duše. Bože, jak hrozně je zraňována duše tohoto národa, jak tohle se má jednou zahojit nebo odpustit! Copak se toho nehrozí národové, jaký nenávistný, navěky zlý a nepřátelský svět se takto buduje? Nemá snad nikdy být mír nebo aspoň oddech v křečovitém smrtelném nenávidění? Bože, vrať světu pravdu! Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé spojení. Nikdo, žádný národ, žádný stát si nebudí jist, pokud mohou být lidské vztahy kdykoli korumpovány nástroji lži. Nebude jistoty, nebude smluv, nebude ničeho platného a bezpečného, pokud vědomí kteréhokoliv národa bude zkřivováno záměrnou lží. Za každou lži jde úklad a násilí; každá lež je útok na bezpečí světa. Nikdo nebude žít v míru ani za nejsilnější hradbou z oceli a betonu; okřídlená lež se vysměje všem vašim pevnostem. Zbavit svět lži je víc než odzbrojení. Jaké to bylo divné jasnozření, když náš Masaryk vepsal do našeho státního znaku slova Pravda vítězí, jako by tušil, že jednou lež podnikne generální útok na náš stát a národ, a už předem razil heslo pro toto utkání. S tím heslem můžeme jít do boje; ale jenom s tím heslem může jít celý svět do míru. Neboť jenom bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv.

Bože, vrať světu pravdu!

Od 15. 12. platí nové jízdní řády, na obecním úřadu si můžete vyzvednout.

**Od 23. 12. do 1. 1. 2020 bude na Obecním úřadě a v knihovně ZAVŘENO.
Poslední platby budou přijímány v pátek
20. 12. do 13 hodin.**

Dne 31. 12. bude UZAVŘENA Pošta.

SBĚRNÝ DVŮR bude naposledy v tomto roce otevřen v sobotu 21. 12. od 14 do 15 hodin. Poprvé v novém roce bude otevřen v sobotu 4. ledna.

**Spolek Svaz žen Chotyně pořádá
MIKULÁŠSKOU NADÍLKU
V sobotu 14. 12. 2019 od 15 hodin
v sokolovně v Chotyni.
V 16 hodin přijde Mikuláš s nadílkou,
diskotéka, zdobení perníčků a výtvarná
dílnička.**

Polední vánoční rozjímání Na Grabštejně

*Zveme všechny CHOTYŇÁKY a příznivce
hradu Grabštejn v neděli
dne 22. prosince na polední vánoční
rozjímání (přesně ve 12 hodin) na hrad
Grabštejn. Za doprovodu klavíru si
s Lud'kem Vele zazpíváme několik
vánočních koled. U Světla z Betléma
zapálíme svíčku a vzpomeneme na ty,
kteří již s námi nejsou. Dáme si něco
teplého v hradní krčmě, pro děti bude
teplý čaj a opět můžete dodat něco málo
cukroví a další na stůl, který bude
připravený v hradní krčmě.
Chvilku popovídáme a půjdeme domů.*

Přejeme všem klidné a pohodové prožití vánočních svátků.

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo
MK ČR U 11 793.